

CUPRINS

Introducere: Vița amazoniană a viziunilor 11

Ralph Metzner (Ph.D.)

1. Ayahuasca: O istorie etnofarmacologică 73

Dennis J. McKenna (Ph.D.)

2. Psihologia Ayahuasca 107

Charles S. Grob (M.D.)

3. Fitochimia și neurofarmacologia Ayahuasca 155

J. C. Callaway (Ph.D.)

**4. Experiența Ayahuasca: Învățăturile spiritelor
ce aparțin plantelor amazoniene 189**

**Inițiere în descendența străveche
a vindecătorilor vizionari** 191

Raoul Adamson

Trăim fenomenul plin de bucurie al recreării 207

Cristina Santos

După ce trecusem de curând prin experiența morții, mi s-a părut miraculos să fiu încă în viață	215
<hr/>	
Stefan C.	
Evadare din robia minții	225
<hr/>	
Kate S.	
O viziune a zeiței Sekhmet	231
<hr/>	
Ganesha	
Piese de puzzle ale vieții mele s-au potrivit într-un șablon cu mult mai relevant	247
<hr/>	
Ava S.	
Cunoașterea mi-a fost invocată cu grație de înțelepciunea Plantei-Maestru	255
<hr/>	
Oregon T.	
Aici a debutat seria de învățături despre Natura Inimii	264
<hr/>	
Joseph S.	
O viziune a țesăturii cosmice la care contribuim cu toții	274
<hr/>	
Caroline S.	
Șerpii eterici m-au ținut în robie	279
<hr/>	
Shyloh Ravenswood	
Exploram existența în mijlocul arealului verde	285
<hr/>	
Pamela C.	
Sistem de deblocare a sufletului	290
<hr/>	
I. M. Lovetree	
Spiritele plantelor mă ajută să mă vindec pe mine, dar și pe ceilalți	301
<hr/>	
Eugenia G.	
Marele dans șerpuit al vieții	308
<hr/>	
Raimundo D.	

O experiență concretă din dimensiunea budistă313

Renata S.

Călătorie în Pădurea de Smarald317

Richard N.

Lunga și polivalenta călătorie a experienței evreiești327

Abraham L.

O lecție a trupului, despre relația sa cu spiritul336

Wahtola H.

Străvechile prevestiri ale propriei Învieri344

Barry F.

O lume cu totul nouă a ființelor spirituale349

Frank Owings

Moarte și renaștere în religia amazoniană Santo Daime356

Madalena Fonseca

Natura m-a îmbrățișat și mi-a insuflat viață.362

Stefan C.

Buddha, Hristos și Regina Junglei374

Ganesha

Agonia și extazul în religia amazoniană Santo Daime379

Raoul Adamson

5. Concluzii, reflecții și speculații.391

Ralph Metzner (Ph.D.)

Note despre contributori415

INTRODUCERE

Vița amazoniană a viziunilor

Ralph Metzner (Ph.D.)

Ayahuasca este un amestec halucinogen din plante amazoniene care a fost folosit de șamanii indigeni și mețiși din Peru, Columbia și Ecuador pentru vindecare și divinație, timp de sute, poate chiar mii de ani. Este cunoscut sub multe denumiri în diferite triburi, printre care *caapi*, *natéma*, *mihi* și *yagé*. Numele de *ayahuasca* provine din Quechua, o limbă indiană sud-americană: *huasca* înseamnă „viță” sau „liană”, iar *aya* înseamnă „suflete”, „oameni decedați” sau „spirite”. Astfel, „vița (planta) morților”, „vița (planta) sufletelor” sau „vița (planta) spiritelor” ar fi, toate, traduceri adecvate în/din limba engleză. Cu toate acestea, este o denumire ușor înșelătoare, deoarece vița *Banisteriopsis caapi* este doar unul dintre cele două ingrediente esențiale ale băuturii halucinogene, celălalt fiind planta cu frunze *Psychotria*

viridis, care conține puternicul psihoactiv *dimetiltriptamină* (DMT). DMT, ale cărei derivate sunt prezente și în alte halucinogene naturale, inclusiv în ciuperca magică din Mexic, este cea care oferă experiențe vizionare și, astfel, acces la tărâmul spiritelor și al sufletelor strămoșilor decedați. DMT nu este activă pe cale orală, ci este metabolizată de enzima stomacală *monoaminooxidază* (MAO). Anumite substanțe chimice din această viță inhibă acțiunea MAO și sunt, prin urmare, denumite inhibitori MAO: prezența lor în amestecul lichid face ca principiul psihoactiv să fie disponibil, permițându-i să circule prin fluxul sanguin în creier, unde declanșează accesul la tărâmurile și la ființe din alte lumi. Detaliile referitoare la acest sistem indigen, remarcabil de sofisticat de administrare a drogurilor psihoactive, precum și istoria descoperirii sale de către știință, vor fi descrise și explorate în acest volum.

Ca medicament sau remediu pe bază de plante, ayahuasca face parte dintr-un grup de substanțe similare care sfidează clasificarea: acestea includ *psilocibina*, derivată din ciuperca sacră aztecă *teonanácatl*, *mescalina*, derivată din cactusului *peyote* (*Lophophora williamsii*) din Mexic și America de Nord, DMT și diverse substanțe chimice înrudite, derivate din pulberi de tutun sud-american, cunoscute sub numele de *epena* sau *cohoba*, infamul LSD (*dietilamida acidului lisergic*), derivat din ciuperca *ergot* (cornul-secarei) care crește pe cereale, *ibogaina*, derivată din rădăcina arborelui african *Tabernanthe iboga* și multe altele. Ca extracte din plante sau medicamente sintetizate, aceste substanțe au făcut obiectul unei mari varietăți de abordări în cercetarea

științifică în ultimii cincizeci de ani, în special, în ceea ce privește potențialele lor aplicații în psihoterapie, în extinderea conștiinței pentru îmbunătățirea creativității și ca amplificatori ai explorării spirituale. Ele au fost numite *psihomimetice* („imitație a nebuniei), *psihoto-nice* („eliberarea psihicului”), *psihedelice* („manifestarea minții”), *halucinogene* („inducerea viziunilor”) și *ente-ogene* („conectarea la sacrul interior”/care generează prezența divină). Termenii reflectă atitudinile și intențiile foarte diferite, varietatea *cadrelor* și a *contextelor* în care aceste substanțe au fost abordate. Totodată, în această carte, vom descrie și abordările psihologice, și psihiatrice occidentale ale plantei ayahuasca.

Conceptele de șaman și șamanism nu sunt specifice Americii de Sud; termenii înșiși sunt derivați dintr-o limbă siberiană. Ei au ajuns să fie folosiți pentru orice practică de vindecare și divinație care implică inducerea intenționată a unei stări alterate de conștiință, numită „călătoria șamanică”, în care șamanul intră în „realitatea neobișnuită” și caută cunoaștere și putere de vindecare de la ființele spirituale din acele lumi. Cele mai răspândite două tehnici șamanice pentru a intra în această stare alterată a conștiinței sunt: toba ritmică, practică mai mult în emisfera nordică (Asia, America și Europa), și plantele sau ciupercile halucinogene, tehnică practică mai mult în zonele tropicale, în special, în America Centrală și de Sud. Ayahuasca este recunoscută pe scară largă de antropologi, ca fiind probabil cel mai puternic și mai răspândit halucinogen de tip șamanic. În societățile tribale în care aceste plante și preparate din plante sunt utilizate, ele sunt considerate întruchipări ale ființelor

conștiente inteligente, care devin vizibile numai în stări speciale de acces la conștiință și care pot funcționa ca învățători spirituali, dar și ca surse de cunoaștere și de putere vindecătoare. Plantele sunt denumite „medicamente” (leacuri/poțiuni), un termen care înseamnă mai mult decât un medicament clasic: ceva asemănător unei puteri sau energii vindecătoare care poate fi asociată cu o plantă, o persoană, un animal, poate chiar și cu un loc. Ele mai sunt denumite și „învățători/maestri vegetali” (verzi), existând, chiar și după sute sau chiar mii de ani, tradiții de inițiere și formare în utilizarea acestor leacuri. Așadar, utilizarea plantei ayahuasca, în contextul șamanismului amazonian, reprezintă un alt subiect al acestei cărți.

Mulți medici și psihologi formați în Occident au recunoscut că aceste substanțe pot oferi acces la dimensiuni spirituale sau transpersonale ale conștiinței, chiar și la experiențe mistice imposibil de distins de misticismul religios clasic, fie el oriental ori occidental. Noul termen „enteogen” (gr. *entheos* + *geneza* = originea divină) încearcă să recunoască acest element de acces la dimensiuni și stări sacre. În biserica *peyotl* din America de Nord, în cultul african *Bwiti* care folosește *iboga* și în mai multe biserici braziliene care folosesc *ayahuasca* am asistat la dezvoltarea unor mișcări religioase populare autentice, care încorporează aceste extracte vegetale enteogene sau halucinogene ca sacramente, dezvoltând forme de ceremonii religioase atât sincretice, cât și extrem de originale. Bisericile braziliene care utilizează *ayahuasca* au acum mii de adepți, atât în America de Sud, cât și în America de Nord și Europa, iar numărul

și influența lor sunt în continuă creștere. Așadar, avem de-a face cu o substanță care a afectat profund transformarea indivizilor și care începe acum să provoace ceva asemănător unei mișcări de transformare la nivel cultural. Aceste fațete ale poveștii ayahuasca vor fi, de asemenea, explorate în această carte.

Pe măsură ce sute, poate chiar mii de occidentali și nordici au participat în cadrul unor practici șamanice care implică ayahuasca (precum și alte leacuri și practici nonmedicamentoase) și s-au alăturat ceremoniilor diferitelor biserici ayahuasca, a devenit din ce în ce mai clar că există o discontinuitate profundă în viziunea fundamentală asupra lumii și a valorilor dintre lumea industrializată occidentală și credințele și valorile societăților și practicienilor șamanici tradiționali. O puternică renaștere a atitudinilor respectuoase și reverențioase față de Pământul viu (Gaia) și toate creaturile sale pare a fi o consecință naturală a explorărilor cu plante vizionare de tip „învățător/maestru spiritual”. Ca atare, această renaștere a șamanismului enteogen poate fi văzută ca parte a unui răspuns mondial la degradarea ecosistemelor și a biosferei, un răspuns care include mișcări, precum ecologia, ecofeminismul, bioregionalismul, ecopsihologia, medicina naturală pe bază de plante, agricultura ecologică și altele. În fiecare din aceste mișcări există o nouă conștientizare sau, mai degrabă, o renaștere a vechii conștientizări, a interconectării organice și spirituale a întregii vieți de pe această planetă.

În calitate de psiholog cu activitate de peste patruzeci de ani, m-am implicat în domeniul studiilor asupra conștiinței, inclusiv asupra stărilor modificate ale acesteia

induse de droguri, plante și de alte mijloace. În anii '60, am lucrat la Universitatea Harvard cu Timothy Leary și cu Richard Alpert, cercetând posibilele aplicații terapeutice ale drogurilor psihedelice, precum LSD și psilocibina. În anii '70, activitatea mea s-a orientat spre explorarea metodelor nonmedicamentoase de transformare a conștiinței, cum sunt cele întâlnite în tradițiile orientale și occidentale de yoga, meditație și alchimie, precum și noi metode psihoterapeutice care utilizează și induc stări alterate profunde ale conștiinței. Mai departe, în anii '80, am accesat cercetările lui Michael Harner și ale altora care au studiat învățăturile și practicile șamanice din întreaga lume, implicând stări neobișnuite de conștiință induse de ritmul tobelor, al plantelor halucinogene, de perioadele de post, de vânătoria de viziuni, în mijlocul sălbăticiei, de saune și altele. Realizând că existau tradiții care se întindeau până în timpurile preistorice legate de utilizarea reverențioasă a halucinogenelor în scopuri șamanice, am devenit mult mai interesat de plante și de ciuperci care au, mai degrabă, o astfel de istorie a utilizării și mai puțin de drogurile puternice recent descoperite, a căror utilizare implică adesea riscuri necunoscute. Astfel, am ajuns să văd chiar o renaștere a interesului pentru șamanism și pentru plantele sacre, ca parte a căutării la nivel mondial pentru o reînnoire a relației spirituale cu lumea naturală.

În ultimele două milenii, civilizația occidentală a dezvoltat din ce în ce mai mult tipare de dominație bazate pe presupunerea superiorității factorului uman. Modelul dominator a implicat desacralizarea treptată, obiectificarea și exploatarea întregii naturi nonumane. Cu toate